

komme Ønskerne derovre fra. Den lille Foranstaltning til Optagelse af nogle Sten, som jeg nævnede, har Beboerne derovre nu imidlertid selv ladet foretage, fordi de ikke kunde vente paa Vandbygningsvæsenets Hjælp. Dermed tror jeg rigtignok, det maa have sit Forblivende med denne ganske ringe Sag for Beboernes Vedkommende.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds (Hyller) har rettet et Spørgsmaal til mig, som jeg ikke kunde svare paa sidst. Det angaar Statstilskud til Udvidelse af Dragør Havn. Denne Sag har man maattet stille i Bero, fordi det er ikke muligt for Tiden at undvære nogen dertil egnet Uddybningsdamper tilhørende Vandbygningsvæsenet; „Sandormen“ vil til Stidighed være optaget andetsteds, og „Dragen“ kan ikke arbejde paa den ringe Vanddybde, her er Tale om, og der ved bortfalder Muligheden for at faa Havnearbejdet udført saa billigt, som Kommunalbestyrelsen er gaaet ud fra; og da jeg i det hele er gaaet ud fra, at dermed var Forudsætningen bortfaldet for Kommunalbestyrelsens Vedkommende, er Sagen blevet henlagt, men den kan selvfølgelig tages op til ny Forhandling.

Det ærede Medlem fra Kellerup (P. E. Hansen) ønskede Tange Billetsalgssted udvidet til Holdeplads, hvilket Ønske har været fremme gennem en Række af Aar. Det vil nu blive undersøgt, hvad en saadan Foranstaltning vil koste, og saa kan man jo siden tage Stilling til, om den skal gennemføres.

Det ærede Medlem fra Vejle (Jacobson) udtalte Misfornøjelse med de Ekspropriationsbeløb, som i Erstatning udbetales til Ejerne af de Jorder, der eksproprieres til Baneanlæg i Vejle-Egnen. Jeg kan ikke modtage en Klage vedrørende denne Sag, som aldeles ikke angaar Ministeriet. Fastsættelse af Erstatningerne sker jo i Henhold til de derom gældende Love, og jeg ser ikke, at man kan have nogen som helst Aarsag til at tvivle om, at de lovlige nedsatte Erstatningskommissioner foretager deres Arbejde med al Samvittighedsfuldhed, og i saa Tilfælde har Grundejerne ikke noget at klage over. — Det ærede Medlem henstillede til mig at forbedre Toggangen, uagtet jeg i Fjor havde sagt til ham, at man maa finde sig i adskilligt, naar man bor i en saa afsides By som Vejle. Jeg skal sige, at saa slemt var det ikke ment, men jeg gjorde kun opmærksom paa, at naar det ærede Medlem ikke kan gøre Rejsen fra Vejle til

Esbjerg frem og tilbage samme Dag uden at staa tidligt op, er det, fordi han bor i Vejle og ikke i Fredericia. — Dernæst henstillede det ærede Medlem at lade det første Nat-Iltog, som gaar Syd paa, standse ved Mellemstationerne mellem Horsens og Fredericia. Jeg staar meget ofte overfor dette, at Folk ønsker, at et Ekspres- eller Iltog skal standse ved samtlige Mellemstationer. Jeg vil kun gøre de ærede Medlemmer opmærksom paa, at saa vilde det ikke vedblive at være Ekspres- eller Iltog. Jeg tror, jeg bør tage principiel Afstand fra disse Ønsker.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) konstaterede nu, at jeg altsaa havde erkendt, at Udnævnelsen af den nye Generaldirektør var baseret paa en enkelt Mand personlige Kendskab til den nye Generaldirektørs Kvalifikationer. Jeg maa sige, at jeg tror, at alle, som kender den nye Generaldirektør, vil være enige med mig i Bedømmelsen af hans Kvalifikationer, men jeg vil henstille til det ærede Medlem, om han synes, det er bedre at træffe sin Afgørelse paa Grundlag af andres anbefalinger, uden at man selv kender noget til vedkommende Mand. Jeg foretrækker at gaa efter det Skøn, man personlig kan danne sig. Det ærede Medlem vedbliver med at hentyde til den manglende Sagkundskab. Jeg vil derfor gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at i et Blad, der hedder „Vor Stand“, Medlemsblad for Jernbaneforeningen, altsaa for en stor Gruppe af Statsbanernes Tjenestemænd, nævnes, at denne Debat om Sagkundskaben er ført i Dagspressen, og der omtales en Artikel af Ingeniør A. Foss, der i Udnævnelsen ser „en Tilsidesættelse og Krænkelse af den danske Ingeniørstand, der, efter Forfatterens Anskuelse, rummer de egentlige kvalificerede“. Lige overfor denne Anskuelse siger dette Jernbaneblad: „Denne Antagelse vil blive modsagt af alle i Driftstjenesten uddannede Jernbanemænd; vore Erfaringer vidner afgjort ikke om, at Ingeniørvidenskabens Skole i Jernbaneanlæg giver særlige Forudsætninger for Kendskab til Jernbanedrift“, og i øvrigt fortsætter nævnte Artikel med en Redegørelse for, hvilken Art af Sagkundskab der ogsaa efter Statsbanernes Tjenestemænds Opfattelse er at foretrække. Jeg skal dernæst give nogle Oplysninger i Anledning af, at det ærede Medlem henviste til Tyskland som det eksemplariske Jernbaneland. For det første maa jeg sige til det ærede Medlem, at det er nu ikke saa ganske sikkert, at man alene ved at rejse